

F. t. 1. om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

lov, efter hvis § 18, stk. 6, der gælder en generel regel om, at der, hvis et medlem under ledighed får særlig højt lønnet arbejde, skal ske en særlig nedsættelse af dagpengene. Nedsættelsen skal foretages på den måde, at dagpengene bortfalder for så mange dage, som den indtjente løn svarer til, når den omregnes efter gennemsnitsindtægten i faget eller eventuelt efter den løn, medlemmet plejer at tjene.

Den gældende regel må synes mindre rimelig, når forholdet i de fleste tilfælde er det, at den — omend høje — løn, der er tale om, er i overensstemmelse med gældende overenskomst. Reglen vil tillige være vanskelig at kombinere med de almindelige nedsættelsesregler, som foreslås i stk. 1. Det er derimod fundet rimeligt, at der i loven gives hjemmel til fastsættelse af særlige regler om nedsættelse af dagpengene for afgrænsede arbejdsområder, når indtægtsmulighederne her taler derfor.

I stk. 3 foreslås, at arbejdsdirektøren fastsætter nærmere regler efter forhandling med landsarbejdsnævnet om fremgangsmåden ved nedsættelsen af dagpengene efter stk. 1 og 2.

I overensstemmelse med, hvad der er udtalt herom i udvalgsbetænkningen, forudsættes det, at det i disse regler bl. a. bestemmes, at supplerende dagpenge bortfalder, hvis de for en uge kommer til at andrage et beløb under en vis grænse, som rimeligt kunne fastsættes til dagpenge for 1 dag.

Til § 60.

Forslaget svarer til bestemmelsen i gældende lovs § 16, stk. 5.

Af arbejdsløshedsforsikringsudvalgets betænkning fremgår, at lovens § 16, stk. 5, nu kun finder anvendelse i et meget begrænset antal tilfælde og kun i ret specielle situationer, hvorfor udvalget har overvejet, om bestemmelsen burde søges ophævet. Udvalget foreslår dog, at bestemmelsen, som beror på det synspunkt, at en ledig, som har haft en særlig høj løn, bør kunne klare sig for opsparede dele af denne i en passende tid efter ledigheden indtræder, fortsat medtages i loven; men med henblik på at undgå, at mere tilfældige indtægtsforøgelser rammes af reglen i unødigt omfang, foreslås det, at den periode, der skal tages i betragtning, forlænges til 9 måneder imod 6 måneder efter den gældende bestemmelse.

Derimod foreslås, at regler, som svarer til gældende lovs § 16, stk. 6, om sæsonkarenstid, ikke opretholdes. Forslaget herom bygger på, at der efter de retningslinjer, man har anvendt til vurdering af, om sæsonkarenstid skulle fastsættes efter bestemmelsen, ikke i de senere år har været fastsat sådan ventetid for nogen kasse eller del deraf. Dette må

utvivlsomt ses på baggrund af den udjævning af sæsonsvingningerne, som er en følge af den tekniske udvikling.

I stk. 2 foreslås, at regler om, i hvilket omfang sygedage kan medregnes til den ventetid, som fastsættes efter stk. 1, skal udarbejdes af arbejdsdirektøren efter forhandling med direktøren for sygekassevæsenet. Hensigten med forslaget er at sikre, at kun sygedage, for hvilke medlemmet ikke modtager dagpenge i henhold til sygeforsikringsloven, skal kunne medregnes i ventetiden efter stk. 1.

Til § 61.

De foreslåede regler svarer med rent redaktionelle ændringer til gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 1.

Til § 62.

Forslaget svarer til bestemmelserne i gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 2, 4, 5, 6 og 8.

Til § 63.

Stk. 1 svarer til bestemmelserne i gældende lovs § 17, stk. 1, nr. 10 og 3, idet der i nr. 1 tillige er indarbejdet de regler, som findes i gældende lovs § 17, stk. 2 a, medens forslagets stk. 2 svarer til reglerne i gældende lovs § 17, stk. 2 b.

Efter forslaget i stk. 1, nr. 1, er det alene vægring ved at overtage arbejde, anvist medlemmet af arbejdsformidlingen, der kan medføre, at medlemmet mister ret til dagpenge. Efter den gældende regel i § 17, stk. 1, nr. 10, indtræder denne virkning tillige, hvis der er tale om arbejde, der anvises medlemmet af kommunalbestyrelsen. Det findes imidlertid hensigtsmæssigt, at principielt kun anvisinger fra én myndighed skal kunne have den nævnte virkning.

I stk. 3 foreslås dog, at samme virkning skal indtræde, hvis et medlem vægrer sig ved at overtage arbejde, der anvises ham af den kasse, han er medlem af, dersom kassen i medfør af forslaget til § 24 har fået tilladelse til at foretage arbejdsanvisning.

Til § 64.

Der henvises til punkt L i de almindelige bemærkninger til afsnit III, hvori der er redegjort såvel for forslagets begrundelse som for dets hovedindhold.

Med hensyn til forslaget i stk. 1, sidste pkt., hvorefter dagpenge i de sidste 3 måneder, før medlemmet får tillagt pension eller før medlemmet fylder 67 år, medtages ved beregningen af, om retten til dagpenge er opbrugt, bemærkes, at det må anses for mindre rimeligt, at et medlem, som f. eks. efter en længere ledighedsperiode søger pen-